

hvorved Omreguleringen altsaa kommer til at foregaae i Kraft af en Lov og efter eensartede Regler. Efterat den er foregaaet, skal da Skattefærdigheden for de faste Eiendomme finde Sted; det er det, som Loven tilsigter, men den vil ikke kunne gennemføres, uden at først alle de forskjellige Afgifter, som paa forskjellig Maade, under forskjellige Navne og med høist forskjellige Tal, nu hvile paa de faste Eiendomme, ere slaaede sammen til Et og forbeelte, og her møder os da det eneste vilkaarlige Element i den hele Beskatningsmaade, nemlig Fordelingen mellem Grund og Bygning. Som et lille Erfaringsbeviis for, at det, der i den Henseende af mig er foreslaaet, ikke er saa aldeles urigtigt, skal jeg derhos bringe i Erindring, at det er blevet angrebet fra begge Sider, ikke blot af dem, der nære den Anstuelse, som er udtalt gennem Endringsforslaget, og som sige, at Regjeringens Forslag behandler Afgiften paa de faste Eiendomme paa en løs Maade, der strider mod dens Natur, men ogsaa fra deres Side, der mene, at det ikke gaaer an saaledes at slaae Skatterne fast for Fremtiden; Forslaget er altsaa blevet angrebet, baade fordi man anseer det for Løst, og fordi man anseer det for fast. Jeg troer nu, at det er et saa stort Gode, at disse Afgifter herefter kunne blive faste med Hensyn til Grunden, der under almindelige Forudsætninger er en ligefrem uforanderlig Størrelse, samt med Hensyn til Bygningen derved, at Forholdstallet mellem dennes Værdi — og i denne Henseende har man maattet holde sig til Assuranceværdien, hvad Udvalget ogsaa har tiltraadt — og dens Beskatning staaer fast, men ved Siden deraf er det ogsaa et Gode, der opnaaes, at det med Hensyn til alle Prioriteter og Omsætningsforhold staaer i Vedkommendes Magt forud at beregne, hvad Skatten er. At Bygningsafgiften med Hensyn til sit endelige Resultat bliver variabel, er ingen Indvending mod, hvad jeg her har sagt, da Enhver jo veed, hvad Forholdet er mellem Afgiften og Eiendommens Assurance, og det er altsaa ikke i Strid hermed, at en ny Længde, naar en saadan tilbygges, kommer til at deeltage i Bygningsafgiften. Fremdeles bliver der opnaaet, at naagtet denne Skat i sig forener alle en fast

Afgifts Fordele, er den dog i sit væsentlige Element stigende, thi der er ikke nogen Tvivl om, at Hovedbeskatningen i de fleste Byer ligger paa Bygningerne, og naar det er Tilfældet, vil den, forsaavidt man kan forudsætte, at disses Antal ved en større Udvikling af Velstanden stedse vil blive større, være i stadig Stigen. Hvis der er noget Godt ved Lovforslaget, er det den Maade, hvorpaa det mægler mellem det for Løse og det for Faste, den Maade, hvorpaa det, uden væsentlig at fravige det historiske Grundlag, opnaaer den Fasthed, som er saa vigtig for Byerne og for Eiendomsbesidderne; thi det maa erindres, at naar den fornødne Sum tilveiebringes ved en fast Skat paa Skatteværdierne, saa er det ligegyldigt, om den kaldes Grundtaxt, Bygningskat, Hunsstat eller hvadsomhelst Andet; det er Eiendommen, hvorpaa Afgiften hviler, og det er Eieren, der har at svare den, medens man dog paa den anden Side opnaaer, at den kan stige uden at være undergivet Vilkaarlighed. At man ikke har kunnet tage et enkelt bestemt Mars Afgift, men kun et Gjennemsnit af en Række Mars, er en ligefrem Følge af, at Skatten ikke har været, hvad den nu skal blive, fast, og der var da ingen anden Maade, hvorpaa man kunde finde, hvad der burde slaaes fast, end ved at tage et Gjennemsnitsbeløb. Da det, at Afgiften paa de faste Eiendomme skal udgjøre mindst en Sjettedeel af samtlige Afgifter, ikke er blevet bestridt, skal jeg ikke indlade mig derpaa eller gjentage de mange Betragtninger, som i den Henseende gjøre sig gjældende fra selve Kommunernes Standpunkt, men at ikke alle Afgifter skulle bæres af den, navnlig under nedgaaende Konjunkturer usikre og høist uhyggelige, reent personlige Beskatning, er indlysende.

Det her foreslaaede Maximum vilde jeg, dersom det ikke var fakultativt, bestemt modsætte mig, idet jeg da maatte betragte det som et Brud paa det Princip, at hvad de faste Eiendomme hidtil have svaret, skulde de ogsaa herefter svare, hvilket er den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget; da jeg imidlertid ikke har trostet mig til ligefrem at tage Gjennemsnittet af 10 Mars, men har forbeholdt en